

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ο 'Αδαμάντιος Κοραΐς κι' ο Παρισινός ψαρᾶς. Η έντυπώσεις του Πατριάρχου Μελετίου από την 'Αμερική. Η γκάφα του νεοπλούτου. Ο βουλευτής που πηδούσε σάν γάτα από κόμμα...

νοντο οι σοφοί των 'Αθηνών. Μά ο Θεόφραστος δεν έπαψε να τρώη τα λάχανα, όπως ο Κοραΐς τα ψάρια !...

'Αδαμάντιος Κοραΐς, που έζησε πολύ καιρό και απέθανε στο Παρίσι, έπίστευε ότι ή Γαλλική του προφορά ήταν τόσο καλή, που δεν θα μπορούσε κανένας να τον διακρίνη 'τι δεν ήταν Γάλλος.

Μιά μέρα πήγε σ' ένα ψαράδικο για ν' αγοράση ψάρια. Ο ψαρᾶς, άμα τον άκουσε, είπε στον ίτη-ρέτη του :

—Δώσε τα ψάρια που ζήτηει ο ξένος !

Ο Κοραΐς τότε τόσο έστενοχωρήθηκε, ώστε έφυγε χωρίς, όχι μόνο τα ψάρια που του έτοιμάσανε να πάρη, αλλά ούτε να φέρη ψάρι επί ξηη και παραπάνω μήνες !

Κάτι παρόμοιο συνέβη κατά την αρχαιότητα και στον Θεόφραστο, στην 'Αθήνα. Μιά απλή λαχανοπώλης τον κατάλαβε άπ' την προφορά του ότι δεν ήταν 'Αθηναίος, πράγμα το όποιον δεν άντελαμβάνοντο οι σοφοί των 'Αθηνών.

Μά ο Θεόφραστος δεν έπαψε να τρώη τα λάχανα, όπως ο Κοραΐς τα ψάρια !...

Ο Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας Μελέτιος. Ήταν πρό όλίγου ήλθε στις 'Αθήνας, διηγείτο εις κύκλον Μητροπολιτών τα θαυμάσια της 'Αμερικής, που είδε.

—Κι' από όλα όσα είδατε, τον ρώτησε ο Βερροίος, τί σᾶς έκανε πιο μεγάλη, πιο εκπληκτική έντύπωση ;

—Τά πολισοιαία εργοστάσια της, απάντησε μειδιών ο Πατριάρχης. Φαντασθήτε ότι παράγουν χίλους...άνέργους την ήμέρα !...

Κάποιος νεόπλουτος, που ήθεε άπ' την 'Αμερική, παντρεύτηκε στην 'Ελλάδα κι' εγκαταστάθηκε στις 'Αθήνας, έπηγε ν' αγοράση κατ' άκαίτησιν της κυρίας τον ένα θερμομέτρο του μάνιου.

—Θέλετε Ρεωμάριου ή Κελσίου ; τον ρώτησε ο καταστηματάχης.

—Τί διαφορά υπάρχει ; ρώτησε ο έξ 'Αμερικής νεόπλουτος.

—Με το Ρεωμάριου το νερό βράζει σε 80 βαθμούς, ενώ με το Κελσίου σε έκατο.

Ο νεόπλουτος, σάν να μη κατάλαβε καλά. 'Αλλά ό μακαρίτης ό Λουκάς ό Νάκος, που έντυνε να εινε εκεί, του λέει :

—Μά εινε και νά ρωτάς, όταν με το ένα βράζει το νερό σε 100 βαθμούς και με το άλλο σε 80 !...

—Έχετε δίκιο, εινε ο νεόπλουτος. Τότε δώστε μου το Ρεωμάριου. Εινε πό...οικονομικό !...

Την εποχή που γινότανε μεγάλος άγών μεταξύ Δηληγιάννη και Τρικούπη, ό μακαρίτης 'Ανάργυρος Σιμόπουλος εινε σ' έναν βουλευτή, που πηδούσε σάν γάτα από το ένα κόμμα στο άλλο :

—Η άποστοφοή σου προς την σταθερότητα εινε κάπως υπερβολική. Δεν μπορεί ν' άρνηθη κανείς ότι όλων των κομμάτων οι άρχαι εινε σεβασταί, αλλά νομίζω ότι πό...

—Αφρέ τα τα πολλά λόγια, κύρ 'Ανάργυρε, τον διέκοψε ο βουλευτής. 'Αφού όλων των κομμάτων οι άρχαι εινε σεβασταί, γιατί νά μην πηγαίνη κανείς ίπό το ένα στο άλλο ;...

Στά 1913, μέσα στη Βουλή, ό κ. Κ. Ζαβιτσιάνος ειπε μιá φράση, την όποια ό μακαρίτης Θεοτόκης έθεώρησεν ως προσβλητική γι' αυτόν.

Σηκώθηκε, λοιπόν, με άξιοπρέπεια και ειπε στον κ. Ζαβιτσιάνο :

—Καίτοι είμαι γέρον, ή χείρ μου δεν τρέμει !...

Και μονομαχήσανε.

Ο μακαρίτης Θεοτόκης ειχε μονομαχήσει δυό φορές στη ζωή του.

Την πρώτη φορά στην Κέρκυρα, μετά του τότε δικαστού Ζωγράφου.

Τη δεύτερη φορά με τον κ. Ζαβιτσιάνο.

Τό πρωί της μονομαχίας, μόλις σηκώθηκε, δέχθηκε με τέτοια άταραξία τους φίλους του, που πήγανε νά τον έπισκεφθούνε, ώστε τους έκαμε έντύπωση ή στάσις του.

Τό απόγευμα έπηγε στο σπίτι του γιουό

του Τζών Θεοτόκη. 'Από εκεί βγήκε συνοδευόμενος από πλήθος φίλων του πολιτευτών. Ο λαός, που ήταν μαζεμένος έξω από το σπίτι, απεκαλύφθη με συγκίνησι μόλις τον είδε. Ο Θεοτόκης, άπαθής πάντοτε, μπήκε σ' ένα άμάξι και διευδύνθηκε στα Σελόλια.

Εκει, μόλις μπήκαν στο κτήμα του Σούτσου, άξιωματικού τότε του Ιπτακού, εκλείσανε άμέσως τις πόρτες ερμητικά. Οι δημοσιογράφοι όμως πηδούσανε μέσα, άπ' τη μάντρα του σπιτιού. Ένας από τους μάρτυρας θέλησε νά τους διώξη, αλλά ό Θεοτόκης τον έμποδισε :

—'Αφήστε τους, ειπε. Τώρα εινε ύπό την προστασίαν μου.

Άίγες στιγμές πρό της μονομαχίας ό Θεοτόκης χαριτολογούσε με τον Κομμουνιστόν, ό όποιος ήταν μάρτυς του στη μονομαχία.

—Λένε, κύριε Πρόεδρε, ότι μονομαχήσατε και μιá φορά στη Γαλλία, του ειπε ό Κομμουνιστόρος.

—'Όχι, απάντησε ό Θεοτόκης. Κοντεύουν νά με κάνουν 'Αρτανάν ! Μία φορά μονομάχησα στην Κέρκυρα και δεύτερη και...τελευταία, σου τό ύπόσχομαι, εινε αυτή εδώ.

Έντομεταξύ, ό Σούτσος, που ειχε τό πρόσταγμα, εφώνασε :

—Είστε έτοιμοι ;

—Μάλιστα, απάντησε ό Θεοτόκης, ό όποιος ήταν κανονικώτατα τοποθετημένος, σάν έξ επαγγέλματος μονομάχος, και ειχε σηκώσει του σακκακιού του τό γιακά.

Άμέσως εδόθηκε τό πρόσταγμα κι' άντηλλάγησαν οι πυροβολισμοί.

Τά πιστόλια όμως, παρά τό μπόι τους, δεν κάμναν έθροβο πολύ, πράγμα που παραξένεψε τον Θεοτόκη, ό όποιος ρώτησε έναν από τους μάττυρας, χαμογελώντας :

—'Αφλογιστία ;

Τότε του εξηγήσαν ότι δεν πρόκειται περί άφλογιστίας και ότι εκρηγήθη «ή λήξις της μονομαχίας».

—Αυτό ήταν όλο ! ειπε ό Θεοτόκης.

Δεν επρόφθασε όμως νά προσθέση άλλο τίποτε. Οι φίλοι του ριχτηκαν νά τον συγχαρούν και ό κ. Λομβάρδος, κλαίγοντας από συγκίνησι, τον εφίλησε.

Επειτα από τη μονομαχία πήγε στη Βουλή, όπου ό κόσμος δέχθηκε τον κ. Θεοτόκη με ζητωκραυγάς.

Και ό Σουρής τον έφαλλε δεόντως :

Ο Κόντες προβάλλει δέν εινε σάν πρώτα, ζωμένος κομπούρια, Δέν βάζει σκαρπίνι, ψηλό, ρεντικότα, Ο Κόντες προβάλλει δέν εινε σάν πρώτα, χατέβρια και μπότα. Ο Κόντες προβάλλει... τρωάζει τινάς, ίπότης με έίφος και Ντέ...Κοκονάς !...

Όταν πρωτοπαρουσιάσθηκε ό κ. Φώτος Γιοφύλλης στον Γαβριηλίδη, έλθών κατόπιν προσκλησέως του στάς 'Αθήνας από την Κέρκυρα, από την όποια έγραψε στην «'Ακρόπολις» και στο «Α.Ο.Δ.Ο.», ό Γαβριηλίδης, ζυτώντας τον από τά πόδια ως τό κεφάλι, του ειπε :

—Σεις, λοιπόν, είσις ό κ. Γιοφύλλης ;

—Ναι, απάντησε ό κ. Γιοφύλλης, ταγμαμένος και σαστισμένος από τά μεγάλα γαλανά και πορφύρα μάτια του Γαβριηλίδη, που τον κατακραυγαίνανανε.

—Κι' εγώ σε νομίζω γιά...γεροντότερο : του ειπε ό Γαβριηλίδης.

Πρέπει νά σημειωθή σχετικώς ότι ό κ. Γιοφύλλης τότε, στα 1907 δηλαδή, ήταν παιδί άκάμα.

—Γράφετε πολύ καλά και πολύ παράξενα, του ειπε ό Γαβριηλίδης και θα εργασθήτε στην «'Ακρόπολις».

Κι' άφρησε κάτι γέλια δυνατά, σκαστά, που ξεκούφαναν τον Γιοφύλλη.

Και έπειτα, χωρίς άλλους πολόγους, ό Γαβριηλίδης του έτόνωσε :

—Κυτάξτε νά είσθε όσο μπορείτε πιδ πολύ ρεαλιστής και πιδ πολύ...άναιδής.

Και έπειδη ό κ. Γιοφύλλης γούρωσε τά μάτια του, ό Γαβριηλίδης εξακολούθησε :

—...Γιά νά γράφετε, χρειάζεται πολύς ρεαλισμός. Γιά νά δημοσιογραφέτε, χρειάζεται πολλή άναίδεια !...

Αυτή ήταν όλη ή...χειροτόνια. Κι' έτσι ό Γιοφύλλης έκαμε την άπαρχή του από την «'Ακρόπολις».

Ο Γεώργιος Θεοτόκης (Γελοιογραφία του Θέμου 'Ανίνου)